

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/62/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3217010119
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3217010119.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Beáty Javorkovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 17. septembra 2018 prejednal odvolania prokurátorky Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou a obžalovaného

V. M.,

nar. XX. X. XXXX v Z. nad Z., trvale bytom Z. I. Z., Ul. M. XXXX/XX, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, sp. zn. 3T/34/2017 zo dňa 13. marca 2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania obžalovaného a prokurátorky zamietajú, pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný V. M. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zák., pretože dňa 06.09.2016 v čase okolo 05.02 hodiny riadil osobné motorové vozidlo značky T. E. evidenčné číslo Z. so súhlasom majiteľa vozidla spoločnosti G. Z. s. r. o., po Radlinského ulici v Bánovciach nad Bebravou smerom ku križovatke s ulicami Sládkovičova a K nemocnici, kde pri odbočovaní vľavo na Sládkovičovu ulicu nerešpektoval dopravnú značku "Daj prednosť v jazde" a vošiel s osobným motorovým vozidlom do križovatky, kde v tom čase po ulici Sládkovičovej, označenej ako hlavná cesta, jazdila na bicykli poškodená W. O. v smere od sídliska Dubnička do centra mesta, následkom čoho došlo k zrážke prednej časti vozidla zn. T. E. a prednej časti bicykla, čím porušil ustanovenie § 20 ods. 1, § 137 ods. 2 písm. c), písm. h) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v platnom znení, následkom čoho poškodená W. O. utrpela zranenia ložiskové pomliaždenia mozgu s prekrvácанím čelovo-spánkovospodinových lalokov vpravo so sprievodným krvným výronom pod pavúčnicu, akútny subdurálny krvný výron pod pavúčnicu, akútny subdurálny krvný výron v spánkovo-záhlavovej oblasti vľavo, pomliaždenie s podkožnou podliatinou v temennej oblasti vľavo, pomliaždenie hrudnej chrbtice a hrudníkovej steny vľavo, podvrtnutie s pomliaždením členkového kĺbu vpravo aj s tržnou ranou nad vnútorným členkom vpravo, na ktoré zranenia bola liečená a práceneschopná od 6.9.2016 do 30.11.2016, obmedzená na bežnom spôsobe života bola po dobu 6-7 týždňov, a to na fyzickej námahe, na pohybe, na osobnej hygiene, na starostlivosti o rodinu a domácnosť, nemohla sa predkláňať a ani dvíhať i ľahšie veci pre možnosť obnovenia sa krvácania do mozgu, nemohla športovať, ani vykonávať žiadne domáce práce - vrátane ľahších.

Bol za to odsúdený podľa § 157 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na § 36 písm. j/, § 38 ods. 3 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na jeden rok, výkon ktorého trestu bol obžalovanému podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu 18 mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, 2, § 38 ods. 3, § 36 písm. j/ Tr. zák. bol obžalovanému uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 1 rok.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. boli poškodení Sociálna poisťovňa, Bratislava a W. O. s uplatnenými nárokmi na náhradu škody odkázaní na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolania obžalovaný a prokurátorka.

Obžalovaný písomne podal odvolanie prostredníctvom svojho obhajcu. Odvolanie smerovalo proti výroku o vine a treste. Obhajca predovšetkým uviedol, že k poškodeniu zdravia poškodenej došlo výraznou mierou aj za jej pričinenia, ako riadnej účastníčky cestnej premávky. Súd prvého stupňa tiež pochybil, keď nevyhovел návrhu obžalovaného na doplnenie dokazovania, aby sa objasnil skutočný charakter zranenia poškodenej, ktoré utrpela pri dopravnej nehode. V danom prípade pritom nebolo dostatočne preukázané, že bolo naplnené ustanovenie § 123 ods. 3 písm. i/ Tr. zák., podľa ktorého ťažkou ujmom na zdraví sa rozumie porucha zdravia trvajúca dlhší čas. Podľa § 123 ods. 4 Tr. zák. sa poruchou zdravia trvajúcou dlhší čas rozumie porucha, ktorá si objektívne vyžiadala liečenie v trvaní najmenej 42 kalendárnych dní, počas ktorých závažne ovplyvňovala obvyklý spôsob života poškodeného. V danom prípade pritom ani nejde o poškodenie dôležitého orgánu podľa § 123 ods. 3 písm. e/ Tr. zák., pretože tu ide o porušenie niektorého z telesných orgánov, pri ktorom vzniká nebezpečenstvo pre život, alebo iný závažný dlhšie trvajúci, alebo trvalý následok, čo je stav, ktorý zodpovedá ťažkej ujme na zdraví iného druhu. Tu pritom nemožno vychádzať z hypotéz, ale skutočného zdravotného stavu poškodenej. V súvislosti najmä s trestom zákazu činnosti obhajca poukázal na iné rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne, ktoré by mohlo svedčiť pre neuloženie aj tohto trestu. V tejto súvislosti obhajca znovu poukázal na: spoluzavinenie poškodenej; obžalovaný vzhľadom na miestne pomery mal sťažnú viditeľnosť; poškodená bola prepustená do domáceho liečenia bez známk poškodenia zdravia, pričom poškodená s príslušnými odbornými lekármi od prepustenia do domáceho ošetrovania nespolupracuje; obžaloba sa na hlavnom pojednávaní dostala do dôkaznej núdze. Uloženie trestu zákazu činnosti vo výmere 1 roka považuje obhajca za aplikáciu tvrdosti zákona, keď súd mal možnosť využiť inštitút mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 Tr. zák., keď súčasne mal aplikovať aj ustanovenia § 36 písm. j), l), n) Tr. zák. Obhajca navrhol zmeniť napadnutý rozsudok a obžalovaného spod obžaloby oslobodiť, pretože skutok, ktorý je obžalovanému kladený za vinu, sa nestal. Alternatívne obhajca navrhol upustiť od uloženia trestu zákazu činnosti.

Odvolanie prokurátorky bolo písomne zahlásené tak, že smeruje proti výroku o treste v neprospech obžalovaného. Z následných písomných dôvodov odvolania prokurátorky vyplynulo, že táto považuje uložený trest zákazu činnosti vo výmere 1 roka za neprimerane mierny. Poukázala pritom najmä na postoj obžalovaného k stíhanej trestnej činnosti, neospravedlnenie sa poškodenej obžalovaným, ako aj na to, že obžalovaný závažným spôsobom porušil povinnosť vodiča v cestnej premávke. Prokurátorka navrhla podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušiť v napadnutom rozsudku výrok o treste zákazu činnosti s tým, aby odvolací súd sám postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 24 mesiacov.

Z písomných vyjadrení strán k odvolaniu vyplýva, že obžalovaný a prokurátorka považujú odvolanie protistrany za nedôvodné.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaniach, navrhol obhajca obžalovaného spod obžaloby oslobodiť pre nenaplnenie skutkových znakov trestného činu. Alternatívne navrhol, aby odvolací súd po zrušení výroku o treste zákazu činnosti uložil obžalovanému peňažný trest. Prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla odvolaniu podriadenej prokurátorky vyhovieť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že odvolania nie sú dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere v zásade nebola v odvolaniach vytkaná žiadna chyba. Pokiaľ aj obhajca namietal procesný postup súdu prvého stupňa v tom, že tento na hlavnom pojednávaní nevykonal všetky dôkazy, ktoré navrhoval vykonať, k tomuto z procesného hľadiska je potrebné uviesť, že súd má právo na hlavnom pojednávaní

„odmietnuť“ doplnenie dokazovania, pokiaľ má za to, že na základe dôkazov dovtedy na hlavnom pojednávaní vykonaných, môže vo veci vo vzťahu k obžalobnému návrhu rozhodnúť. (K materiálnej stránke potreby doplnenia dokazovania pozri nižšie.)

1) Ďalej k odvolaniu obžalovaného smerujúceho proti výroku o vine, uvádza senát odvolacieho súdu nasledovne. Predovšetkým je potrebné uviesť, že objektívny - skutočný priebeh dopravnej nehody predovšetkým vyplýva zo zadováženého vecného dôkazu, ktorým je „kamerový záznam“ z predmetnej križovatky. V danom prípade ide o „verejné“ monitorovanie verejne prístupného miesta, a preto pokiaľ tu bol zaznamenaný celý priebeh nehody (zrážka medzi vozidlom, ktoré riadil obžalovaný a bicyklom, na ktorom sa viezla poškodená) jednoznačne ide o zákonný a priamy dôkaz o predmetnej nehode v cestnej premávke. Obsah takéhoto záznamu nebol nikým a ničím spochybnený a je v súlade najmä s usvedčujúcou výpoveďou poškodenej, ale aj s listinnými dôkazmi týkajúcimi sa miesta nehody a znaleckým posudkom z odboru cestnej dopravy.

Z vyššie uvedených dôkazov bez akýchkoľvek pochybností vyplýva, že obžalovaný pri vchádzaní autom do križovatky z vedľajšej cesty „zrazil“ poškodenú idúcu na bicykli po hlavnej ceste. Navyše senát odvolacieho súdu uvádza, že obžalovaný spozoroval poškodenú bicyklistku prakticky až v momente zrážky. Obžalovaný teda vošiel do predmetnej križovatky z vedľajšej cesty bez toho, aby sa vôbec presvedčil, či tak môže urobiť bez toho, aby obmedzil alebo ohrozil ostatných účastníkov cestnej premávky s právom prednosti v jazde.

Správne zistený skutkový stav (dopravnú nehodu s následkami na zdraví poškodenej) súd prvého stupňa správne právne kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zák., pretože obžalovaný z nedbanlivosti zavinil dopravnú nehodu, pri ktorej bola spôsobená poškodená W. O. ťažká ujma na zdraví. Konanie obžalovaného je pritom potrebné kvalifikovať za závažnejší spôsob, pretože porušil dôležitú povinnosť uloženú mu zákonom o cestnej premávke - porušenie povinnosti dať prednosť v jazde.

Senát odvolacieho súdu v zhode s názorom súdu prvého stupňa porušenie povinností poškodenej bicyklistky (predné osvetlenie bicykla, reflexná vesta) vzhľadom na všetky okolnosti nehody vyplývajúce z predmetného kamerového záznamu (priebeh nehody, priestorové okolnosti, viditeľnosť) nepovažuje za také porušenie, ktoré by vôbec mohlo byť posudzované ako „spoluzavinenie“ poškodenej do tej miery, že by vôbec malo význam pri posudzovaní miery zavinenia samotného obžalovaného (znižovanie miery jeho zavinenia).

Ďalej sa senát odvolacieho súdu nestotožnil ani s názorom odvolateľa v tom, že charakter zranenia poškodenej, ktoré táto utrpela pri dopravnej nehode, nedosahuje „intenzitu“ ťažkej ujmy na zdraví. Z písomného odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa vyplýva, že takýto právny charakter zranenia poškodenej súd prvého stupňa odvodil, jednak z pohľadu dĺžky obmedzenia na bežnom spôsobe života, ako aj z pohľadu toho, že došlo k poraneniu životne dôležitého orgánu - mozgu. Takéto rozhodnutie súdu prvého stupňa má oporu v ustanovení § 123 ods. 3 písm. e), i), ods. 4 Tr. zák., podľa ktorých ustanovení sa ťažkou ujmu na zdraví pre účely Trestného zákona rozumie len vážna porucha zdravia (alebo vážne ochorenie), ktorou poruchou je poškodenie dôležitého orgánu, ktorým mozog nepochybne je. Taktiež sa za ťažkú ujmu na zdraví považuje porucha zdravia trvajúca dlhší čas. Pod pojmom porucha zdravia trvajúca dlhší čas sa pritom na účely Trestného zákona rozumie porucha, ktorá si objektívne vyžiadala liečenie, prípadne aj pracovnú neschopnosť v trvaní najmenej 42 kalendárnych dní (6 týždňov), počas ktorých závažne ovplyvňovala obvyklý spôsob života poškodenej.

Senát odvolacieho súdu je pritom názoru, že poranenie v podobe ložiskového pomliaždenia mozgu so zakrvácaním pod jeho obaly (znalecký posudok) a obmedzenie v bežnom spôsobe života po dobu najmenej 6 týždňov (najmä výpoveď poškodenej) tak, ako sú uvedené v skutkovej vete rozsudku, bez akýchkoľvek pochybností zakladajú znak v podobe ťažšieho následku na zdraví poškodenej. Pre takýto záver by pritom postačovalo aj naplnenie jedného z vyššie uvedených znakov. Potom určité námietky obhajcu z pohľadu možných rozporov medzi znaleckým posudkom z odboru zdravotníctva a výpoveďou ošetrojúcej lekárky z pohľadu priebehu „liečenia“ sa poškodenej, nie sú tak významné, aby spochybňovali správny právny názor súdu prvého stupňa aj na vzniknutý následok trestnej činnosti obžalovaného na zdraví poškodenej. Námietkam obhajcu v tomto smere, že by malo ísť len o „hypotetický“ záver, senát odvolacieho súdu neprisvedčil, pretože takýto následok urobil súd z

relevantných dôkazov (najmä výpoveď poškodenej, znalecký posudok, lekárske správy), a to po ich dôkladnom vyhodnotení.

K námietkam obhajcu ohľadne aplikácie tvrdosti zákona vo vzťahu k uloženým trestom a možnosti mimoriadneho zníženia trestov, senát odvolacieho súdu uvádza, že trest odňatia slobody s povolením podmieneného odkladu vo výmere 1 rok na skúšobnú dobu 18 mesiacov, je výchovným trestom uloženým na samej dolnej hranici trestnej sadzby (1 rok až 5 rokov). Rovnako to platí vo vzťahu k trestu zákazu činnosti. Významné okolnosti podľa § 39 Tr. zák. pre mimoriadne zníženie trestu senát odvolacieho súdu pritom nezistil.

Uloženie trestu zákazu činnosti riadenia motorových vozidiel pri dopravných nehodách s ťažším následkom za súčasného porušenia dôležitej povinnosti vodiča je v súlade s ustálenou súdnou praxou.

2) Senát odvolacieho súdu ďalej neprisvedčil ani odvolaniu prokurátorky, pokiaľ táto považovala uložený trest zákazu činnosti za neprimerane mierny. Postoj obžalovaného k trestnej činnosti vyplýva z jeho práva brániť sa spôsobom, aký uzná za vhodný. Pokiaľ ide o závažnosť porušenia povinnosti vodiča, tento znak bol zohľadnený už v rámci právnej kvalifikácie konania obžalovaného. Navyiac aj zistená predchádzajúca vodičská nedisciplinovanosť obžalovaného nie je takého charakteru (parkovanie, osvetlenie vozidla), že by bolo nevyhnutne potrebné na neho vplyvať vyšším trestom zákazu činnosti, ako na dolnej hranici trestnej sadzby.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.